

skal ligne den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), som politisk Person, ved Noget, saa skulde det være ved en Lygtemand.

Eschering: Ja, da der saalænge har været talt imod Adressen, vil jeg ikke opgive Ordet, for dog igjen at yttre et Par Ord for den Mening, jeg tidligere har søgt at gjøre gjældende, nemlig at vi skulde lade Adressen blive paa det nuværende Standpunkt og ikke bringe den videre, for at spare os selv for Forlegenheder. Jeg skal ikke prøve paa at overbevise den sidste ærede Taler, thi det er nu engang kundbart, at vore Ansættelser i denne Sag ere saa forskjellige, at det neppe vilde lade sig gjøre; det er imidlertid en Grundvildfarelse, naar han antager, at ikke ogsaa jeg ønsker, at Danmark skal komme til at døe af Alderdom, men det er netop for at naae dette, at jeg ikke vil lade det slaae ihjel. Man har bebrejdet mig, at jeg i Formiddags, da jeg talte i denne Sag, har været spøgende; nei, jeg var langtfra at spøge (Jo! Jo!) nei, det var dyb Alvor, men det er Stillingen ligeoverfor mig, som har bragt den comiste Virkning tilveie; jeg har kun stillet de Forhold, som man har bragt frem, ligeoverfor Virkeligheden, jeg har paapeget Virkeligheden, og da er det Comiste kommet frem; det er ikke min Skyld. Den ærede Rigsdagsmand for Belle (Lehmann) har aldeles rigtig bragt i Grindring, og jeg vil bede Alle vel at erindre det, at jeg har været en af de Første her i Landet — og det varede længe førend jeg fik Mange med mig, eller endogsaa inden jeg fik nogle saa Venner med mig — til at gjøre opmærksom paa, at vor Statstilværelse daglig undergravedes ved den Forbindelse, som mere og mere udviklede sig imellem Slesvig og Holsteen under Navn af Slesvigholsteen; dengang blev det kaldt en alifor ivrig Paaftaaelighed;

det var ikke det, hvorefter det da gjaldt, der var ganske andre Ting, som vare vigtige dengang. Jeg gjorde dengang opmærksom paa, hvad jeg altid vil gjøre opmærksom paa, at man skal skaffe en Sondring tilveie igjennem den Udvikling, som Holsteen faaer som en nødvendig Betingelse af Stillingen til Forbundet, men man skal ikke fremkalde den herfra. Jeg har aldrig nogensinde forlangt, at Kongen af Danmark skulde ophøre at staae i samme Forhold til Holsteen, som han stod i til sine andre Statsdele, forsaavidt han kunde det, men jeg har gjort opmærksom paa, at der er en stor Vanskelighed tilstede derved. Det Samme har jeg gjort opmærksom paa idag; jeg har netop fremhævet, at dette skulde vi ikke tabe af Sigte. Naar derfor den sidste ærede Taler bad om at erindre, at Folket ønsker, at Eideren som Grændse ikke bliver glemt, saa er jeg fuldkommen overbevist om, at Folket ønsker det; og dette Ønske deler jeg med Folket, men jeg ønsker, at vi beholde enhver Ting paa den Maade, vi til enhver Tid kunne have den, og naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) har sagt, at jeg havde været tilfreds med alle Ministerier, saa kunde han snarere have sagt, at jeg har været utilfreds med dem alle, medens jeg dog har troet, det var ønskeligt at beholde dem under de forskjellige vanskelige Stillinger, hvori vi have befundet os. Jeg har til enhver Tid i politiske Sager, i dem, hvorover vi kun raade meget lidet, raadet til Forsigtighed med Hensyn til Omklistning af Medlemmer i Ministeriet, og jeg beklager i høieste Maade, at det Ministerium, som maa have været med at udarbejde den Plan, som er forelagt, ikke er vedbleven at være sammensat af de samme Personer, og jeg skulde troe, at maastee Ingen beklager det meer end Ministeriet selv.